NEBRASKA

— V senátu a v zákonodárně bylo za dobu posledního zasedání podáno 1,100 předloh k novým zákonům. Z těch připadají na zákonodárnu 702 předlohy a na senát 396. Přede dvěma roky bylo v senátu 407 předloh a v zákonodárně 574. To značí přírůstek skoro sedmi na každého zástupce a třiceti na každého senátora. Předlohy byly podány nejrůznější a týkaly se železnic, pojistných ústavů, likérní otázky, cest, automobilů, veřejné práce, ústavních dodatků a městské a okresní správy. Z 1,100 podaných předloh za dobu 60ti dnů projde jen asi jedna pětina. Desítina pak, nebo snad o něco více, projde nejen oběma domy, ale bude schválena i guvernérem.

— Dnes týden poprvé za celou dobu zasedání konalo se v zákonodárně večerní sezení. Netrvalo však dlouho; jen asi hodinu, za kterou podáno bylo několik předloh.

— Senátor Reagan podal předlohu, kterou se z úsporných důvodů přimlouvá za zrušení úřadu městského kontrolora v Omaze.

— Zákonodárce Frank Říha podal předlohu proti dámským jehlicím do klobouků, kterou stanoví zákonem připuštěnou největší možnou délku. Někteří jeho vtipní kollegové dodávali k tomu, že by se zranění takovou jehlicí dalo předejíti tím, kdyby na obou koncích bylo dlužno opatřiti ji buď bramborem anebo cibulí. Týž poslanec podal dále předlohu, by železniční společnosti pro každou osobu bezplatně dopravovaly 250 liber místo posavadních 150.

— Senátor Bartoš svou novou předlohou klepl důkladně přes prsty dodavatelům ovoce a obchodníkům. Přimlouvá se totiž za to, by ovoce v krabicích nebo košících bylo prohlíženo, jelikož se dějí s ním četné podvody. Vespod jest ovoce malé a méně cenné a jenom vrchní vrstva složena je z ovoce velkého a pěkného, což se zvláště děje při jahodách.

— Zákonodárna nejspíše povolí $25,000 na opravu jižního křídla státního kapitolu.

— Ollisův zákon, týkající se jatek a sice zdravotního dohledu a regulace, prošel ve čtvrtek v senátě 25 hlasy proti 3. Proti přijetí hlasovali jedině Tanner, Reagan a Horton z Douglas Co. Zákon namířen je hlavně proti jatkám v South Omaze.

— Zákonodárce J. H. Bulla ze South Omahy podal dnes týden předlohu k zákonu o připojení se jednoho města k druhému jako na př. South Omahy k Omaze. Každá osoba, jež by se pro připojení takové vyslovila na žádosti svým podpisem, je tímto závaznou. V pádu pak, že by se So. Omaha k Omaze připojila, naléhá na to, by v původní So. Omaze ponechána byla policejní poboční stanice, poboční úřad pokladní a poboční vyšší škola. K vypsání všeobecných assesmentů a daní mohlo by se přikročiti teprve po roce.

— Reaganův zákon o ochraně dělnictva, zaměstnaného na stavbách, prošel senátem.

— Na návrh senátora Plačka byla Ollisova předloha, která se přimlouvá za to, by hostinec nebyl trpěn v bližší vzdálenosti jak 300 střevíců v sousedství kostela, školy anebo budov Křesťanských Dívek a Mladíků, byla položena na stůl.

— Zákonodárce Robert Holmes z Omahy podal předlohu v zájmu zrušení tak zvané vodárenské rady. Přimlouvá se za to, by o veškeré práci vodárenské rozhodovala v každém větším městě jediné městská rada s mayorem a táž aby i měla na ni svrchovaný dozor a veškerou kontrolu přes ni.

— Zákonodárný výbor přes státní ústavy pro choromyslné podal minulý týden stížnost proti státnímu architektu G. Berlinghofovi. Stížnost týká se nedbale prováděné práce na stavbě ústavu v Norfolk a pak toho, že budova měla býti dávno již na základě smlouvy dohotovena.

— Senátor Bartoš předlohou svoji staví se proti všem pohyblivým obrázkům, znázorňujícím neurvalé zápasy anebo vůbec výjevy, kterým se pro zločinecký smysl a význam dává nátěr jakéhosi hrdinství.

— Nebrasské Sdružení Suffražetek konalo v minulých dnech v Lincoln svůj dvoudenní sjezd. Na výbor pro pověřující listiny zvolena byla i krajanka a sice paní Anna Koyandová z Table Rock.

— Henry Cashman, stařičký farmář a osadník okresu Custer, jenž byl po novém roce stižen nehodou — umrzly mu obě nohy — byl minulý týden dopraven do Broken Bow, kde byla na něm provedena operace. Obě chodidla byla mu amputována. Lékaři, jakkoli se před tím vzdávali veškeré naděje na jeho pozdravení, se vyslovili, že Cashman je nyní mimo vše nebezpečí.

— V Lincoln dnes týden zemřela sl. Rosa Hudspethová, známá žurnalistka a autorka několika novel a románů. Sama před několika roky založila časopis ve Stuart, Nebr., který s úspěchem řídila až do doby, kdy pro vzmáhající se chorobu byla nucena vzdáti se jeho vedení. Usadila se potom na ranchi nedaleko Atkinson. Tam se jí však valně nedařilo a proto uchýlila se do Lincoln ke své sestře, paní M. E. Smithové, u které byla až do svého skonu. Její nejznámější novelou je práce "Juggernauts of the Moderns." Svou žurnalistickou činnost započala v Des Moines u časopisu Youngova a vedle toho psávala pilně do nejpřednějších amerických magazinů.

— Státní nejvyšší soud vydal v minulých dnech proti Union Pacific a Burlington dráhám injunkci, na základě které nejpřísněji se jim zakazuje prodej jakýchkoli opojných nápojů na vlaku.

— Nejvyšší státní soud v záležitosti černocha Thomase Johnsona, jemuž se kladlo za vinu, že v Omaze bestiálním způsobem zavraždil H. A. Franklina, pro což byl taky odsouzen k smrti, rozsudek ten potvrdil a vykonání popravy, která se odbude ve státní káznici, nařídil na den 19. května.

— C. H. Painter, zámožný farmář, bydlící asi 5 mil na západ od města Schuyler, dopustil se včera týden, oběsiv se v senníku, sebevraždy. Časně ráno odešel z domova a, když se dlouho nevracel, dcera jala se ho hledati a našla jej už oběšeného. Veškerá přivolaná pomoc ukázala se býti marnou. Painter byl 60 roků stár a zanechal po sobě vedle manželky čtyry dorostlé dítky.

— Z Beatrice se sděluje, že 8letý synek Williama Maiwalda byl obilím naloženým vozem tak nešťastně přejet, že zranění, které utrpěl, nejspíše podlehne.

— Lester Weight, farmářský dělník, pokusil se v sobotu odpoledne na farmě svého otce nedaleko Glenwood o sebevraždu. Otec našel jej ve stáji již visícího, ale včasným zakročením a za pomoci ostatních členů rodiny podařilo se mu kandidáta sebevraždy přivésti ku vědomí. Příčina pokusu toho je neznáma.

— Nedaleko Macon u Hildreth stihla v minulých dnech automobilovou společnost, jež pozůstávala z J. Browna a tří dam, povážlivá nehoda. Kára se s nimi při prudké jízdě převrátila, takže všichni vypadli na zem. Všechny dámy utrpěly při tom vážná zranění. Jedna z nich dokonce snad i zranění svému podlehne. Jména jich zůstala utajena. Brown se zranil pouze lehce, ale automobil jeho, který si koupil teprve před 14 dny, rozbil se úplně.

— J. D. Bechtel, známý a zámožný farmář z okolí Randolph, včera večer zemřel následkem požití značného množství laudana. Den před tím pohádal se se svým sousedem, se kterým dostal se i do rvačky, za které byla mu do hlavy zasazena prudká rána. Dosud se neví, požil-li Bechtel výše udaného jedu v návalu pomatenosti, vzniklé následkem zmíněné rány do hlavy, anebo z rozmrzelosti nad peněžními nesnázemi.

VZPOMÍNKY Z VÁLKY ŠPANĚLSKO AMERICKÉ.

Píše K. Šmrha.

(Pokračování.)

Člověk se učí přizpůsobovati se okolnostem a vždy vyhledávati si cestu, by vynašel, jak vyhověti svým potřebám. Když jsme se vydali na cestu přes moře, mnohý si s sebou vzal udice v naději, že snad na vodě bude dosti příležitosti na chytání ryb. Ale žádnému se nepodařilo, aby rybu chytil. Viděli jsme sice časem ryby velké jako valachy a viděli jsme i, co nám bylo řečeno, že jsou velryby. Ale ty menšího druhu, které by se hodily na pochoutku, nebylo k spatření. Nejblíže, co jsme se k nim dostali, bylo, když jsme cítili jejich vůni, když předloženy byly na tabuli našim důstojníkům. Z chytání ryb na udici jsme však přišli na myšlenku, že by se ten stejný způsob, jakým se ryby chytají, dal užíti v jiný prospěch a sice v ten, že bychom si mohli podobně vyprat prádlo. Myšlenku jsme taky ihned uvedli ve skutek. Prádlo se přivázalo na šňůru, hodilo se do vody, šňůra se pak uvázala na zábradlí a tak se to nechalo špláchat ve vodě, až si milý pradlenkář pro to přišel. Ač se to zdá být způsob zcela jednoduchý, přec též má své překážky, neb bývalo prádlo tak skroucené, že nebylo možno je rozkroutit. Též se i stalo, zapomněl-li je kdo přivázat důkladně, že se všechno utrhlo a už pak se s ním neshledal. Hlásili-li jsme kapitánovi, že se nám ztratila košile, a byl-li by tak laskav a vrátil se, že bychom ji mohli hledat, ani nejmenší pozornosti naší stížnosti nevěnoval. Po prvních několika dnech pomalu se nám vracela naše vrozená nálada a dělali jsme si co nejvíce pohodlí. Ovšem vracela se ta nálada dosti pomalu. Z milliganských hochů Plaček, Šimáček a Eret zažili nejhorší. Šimáček prohlašoval, že by byl "all right," kdyby alespoň měl trochu hořké. Eret ochoten byl celé své roční služné obětovati za jedinou čtvereční stopu pevniny a Plaček — ten chudák, byl bílý jako stěna a tak umořený, že byl věru k politování. Nebylo možno ho potěšit. Tázal-li se kdo: "Jak je ti, Plačku?" odpověděl zkrátka: "Na nic." — "Nač pak bys měl chuť?" "Na nic." Když tak zamyšlený někde v koutě seděl, tážeme se ho: "O čem pak přemýšlíš?" A on zas: "O ničem." Škoda, věčná škoda, že ho jeho starostlivý tatík nemohl jen na okamžik spatřiti. On si na něm mnoho zakládal. Posílal ho pilně do školy a, když prodělal školy domácí, šel do škol vyšších, až konečně prodělal celý právnický kurs. Sotva však přivandroval se svým diplomem, vypukla ta proklatá válka a kluk na místo provozání prakse dal se na vojnu. Tatík mu to nemohl odpustit. Přece však přijel do Lincoln se s ním rozloučit. Jak tomu osud však chtěl, právě toho dne, kdy otec přijel, milý Plaček konal trest nejspíš za to, že se opozdil ve městě. Stál na vartě a hlídal asi tři zakrnělé bochníčky chleba. Otec přišel a, když ho vyhledal, postavil se trochu vzdáleně od něho, aby si ho řádně prohlédnul, a, drže začernilou "šutovku" v ruce, si pokuřoval a v tichosti posuzoval. Konečně se vyjádřil, co si myslí o celé té věci. "Tak, to ti sluší, ty kakraholskej kluku." Pozastavil se a několik "dejmů" vypustil a zas pokračoval: "Ty, pardije, na to jsme tě dali študovat do škol? Co?" — Zas několik minut při šutovce a opět: "Je to tak z tebe radost, sakulenskej větroplachu! Nu, pojď se mnou alespoň do města, ať se můžeš ještě jednou najíst." Avšak ani v tom nebyl synáček s to otci vyhovět, neb kdo stojí na stráži, zajisté nemůže odejíti, kdy si vzpomene, třeba to bylo na žádost vlastního, milujícího otce. Co pak by býval asi říkal nyní, vida synáčka strmáceného, že nebyl ani k poznání. Avšak ono i jemu to konečně přešlo a za několik dní byl veselým jako kdy dříve. Jak jsme byli pohodlně usazeni, započal jsem s vypisováním svého denníku a následující mám v něm zapsáno.

Dne 20. června. Až doposud celá naše výprava se držela pohromadě, totiž lodě China, Zelandia, Colon a Senator. Avšak dnes nejrychlejší loď China nás opustila a, nesetká-li se s nějakou nehodou, bude první na Honolulu. — Potkali jsme parník s americkou vlajkou, který jel k San Franciscu. Pasažeři byli všichni na palubě a vítali nás srdečně. Byla dnes opět otevřena zásobárna a podle toho, jak se všichni k ní hrnuli, je možno souditi, že mají žaludky značně sevrklé. Do rána jsem spal na podlaze na horní palubě a vyspal jsem se jako dudek. Během dne jsme měli prostocvik, první to cvičení od doby, kdy jsme na loď sedali. Dne 21. Dnes byl pro nás den význačný, neb ztratili jsme jednoho ze svých druhů. Byl to seržant Geddes ze setniny "C" z Beatrice. Pohřben byl na bodu 148 st. 20 m. západní délky a 26 st. 40 m. severní šířky. Pozůstatky jeho zabaleny byly do plátna a položeny na máry, které pokryty byly americkým praporem, jehož čest se vydal hájit. Kaplan Mailey pronesl několik dojemných slov, kapela zahrála pohřební pochod, kvarteto zapělo "Blíže, bože, k Tobě" a "Odloučil jsem se do dáli," tři rány byly vystřeleny nad jeho mrtvolou, hornista zatroubil "Taps" a první oběť nebrasčina pohřbena byla do vln mořských, kam ani jeho milá máti nemůže časem přijíti, aby žal svého srdce mohla vylíti nad jeho hrobem. Večer opět jsme se sešli a pod vedením kaplana zpívali jsme známé kostelní písně. — Dne 22. Žádná zvláštní událost se dnes nepřihodila, která by si zasluhovala, aby byla zapsána. Měli jsme chutnou večeři a sice vařené švestky a rajská jablíčka. Celý večer jsem seděl na horní palubě a četl až do 12. hodiny. Když jsem již usnul, jeden z kamarádů mně přinesl zavařené broskve a biskety, ale já věru o tom nevěděl nejmenšího A si jsem tak tvrdě spal, že jsem se nemohl vzpamatovati. Ani bych tomu nevěřil, ale, když ráno jsem vstával, skutečně jsem ještě měl kousek bisketu v ruce. — Dne 23. Konečně jsme opět spatřili pevninu. Prvně se nám objevila brzo dnes z rána a pochybuji velice, že Columbus a jeho mužstvo měli větší radost, když se jim objevila nová zem, než jsme měli my, když jsme hleděli na Honolulu. K večeru jsme již viděli, jak se světélka v městě třpytila. Čekali jsme nějaký čas, než k nám přijel pilot a, co jsme tak stáli, přijelo nás uvítat na loďce několik Honolulských občanů. Měli s sebou i kapelu, která nás bavila svou hudbou. Když jsme odjížděli ze San Francisca, právě kongres jednal ve Washingtonu o přijetí Hawaiiských ostrovů pod ochranu Spojených Států, a naši návštěvníci se těšili, že jim přinášíme zprávu, že věc ta se již uskutečnila. Avšak v tom byli sklamáni, neb to se stalo až později. Šel jsem spat již pozdě a ráno, když jsem se probudil, byli jsme již v přístavišti Honolulském. Čekalo tam na nás více Američanů, snad všichni, kteří zde bydleli, a též i tam byl slušný počet domorodců. Ve vodě kolem naší lodi plovali tři menší hoši, kteří, když jim byl peníz do vody vhozen, se po něm potopili a ani jediného nenechali, aby se jim ztratil. Vydrželi tam plovat několik hodin a snad by tam bývali zůstali celý den, kdyby nebyly došly peníze. Též ihned jsme byli obklopeni loďkami, naloženými všelijakým tropickým ovocem jako ananasy, pomeranči, banany, mangem a p. Ovoce to nám tuze nechutnalo, neboť nebylo takovým, jaké jsme mívali doma. Tam ovšem bylo pro nás trhané zelené a uzrálo teprve ve skladišti, kdežto zde přišlo zralé přímo se stromu a proto mělo chuť, na kterou jsme nebyli zvyklí. Zvlášť mango se zdálo, jako by bylo naloženo v petroleji. Město Honolulu čítá asi třicet tisíc obyvatel a asi šestý díl z nich jsou Amerikáni. Ostatní jsou domorodci, Japanci a míšenci. Domorodci mají péknou postavu a snad doposud nepřivykli modě nosit šněrovačky. Město jest osvětleno elektrikou a má koňskou pouliční dráhu. Jest obklopeno se všech stran vysokými horami a je obrostlé stromovím a tropickými rostlinami. Krásná to zem a podnebí tak jemné jako v nejkrásnější jarní den. Zdá se tu být stále jako v neděli a proto ji pojmenoval slovutný humorista americký Mark Twain "Nedělní zem." Domorodci jsou strašně šetrní na své šatstvo a většinou ničeho nenosí, než úsměv na obličeji a pentličku kolem krku. Taky nejsou moc vybíraví v jídle a jsou při chuti. Snl rybu docela syrovou, jak ji vytáhnou z vody a to ještě dříve, než ji dušička opustila. Dnes se ovšem nalézají v pokročilejším stupni vzdělání, neb vliv bělocha zanechává své známky a mnohé staré a barbarské způsoby, které tam dříve panovaly, jsou zanechány. Do roku 1893 vládla nad Hawaiskými ostrovy královna Liliuokalani. Panovala pouhé dva roky, neb r. 1891 nastoupila na trůn a již r. 1893 ho byla zbavena a utvořena byla vláda provisionální. — Vinila do poslední chvíle amerického ministra, že byl nápomocným jejím nepřátelům a jim pomáhal ji sesadit s trůnu. Žádala za to náhradu od vlády, ale chudák špatně pochodila. — Dne 24. Kolem 9. hodiny dnes ráno jsme sešli s lodi a pochodovali jsme do města seřadění v setninách. Tam jsme pak byli propuštěni a bylo nám nařízeno, abychom se do 11. hodiny dostavili na určité místo. Prohlédli jsme si město, jak jsme jen mohli za tak krátký čas. Nakoupili jsme si nějaké maličkosti jen tak na památku. Taky jsme vynašli i hostinec a občerstvili se skleničkou piva a na poště jsme byli, abychom zaslali dopisy domů. Někteří hoši se taky opovážili zajít na bank a žádat o půjčku. Avšak třeba je to v tropickém podnebí, ti bankéři tamnější jsou ještě chladnokrevnější, než jaké máme zde. Nechtěli půjčit ani kudlu, třeba jim dávali i jejich celý byt do zástavy. Dle nařízení opět se setniny sešly na určitém místě a pak pochodovali jsme k paláci bývalé královny. Jest to vzhledná budova kamenná a kolem ní jsou trávníky, květiny, stromoví a vůbec skoro zahrada. Radost se na ni podívat. Nikde jsem nic lepšího a oku milejšího neviděl. Jak příjemné roztáhnout se na trávník, zapálit doutníček a kouř odfukovat do povětří mezi lupínky, skrze které jemné paprsky sluneční prosvicují. Zde byly připraveny tabule pro celou naši výpravu a nalézalo se na nich jídla dosti pro každého. Bylo tam maso, páje, káva, ovoce a naposledy i doutníky. A co při tom bylo nejlepšího, obsluhovaly nás krásné slečinky, většinou bělošky, avšak mezi nimi byly i barvy čokoládové a zas jiné, trochu jako kropenaté. Byly k nám až příliš zdvořilé a každému našemu přání vyhověly, jen jak možno. Takovou slávu, možná, v Honolulu nikdy před tím neměli a snad už míti nebudou, neb kdyby měli pohostit podobným způsobem všechno vojsko, jež se na Filipíny vypravuje, tak my museli v krátkém čase udělat bankrot.

(Pokračování.

Váš Bell telefon
spojí Vás
s 25,000 telefony v Omaze
se 120,311 telefony v Nebrasce
s 5,000,000 telefony ve Spoj. Státech
Nebraska Telephone Co. 27-tf

BAILEY & MACH,
ZUBNÍ LÉKAŘI.
3. poschodí, Paxton Blk., Roh 16. a Farnam ulice
Tel. Douglas 1085. Ind. Phone A-1085.
OMAHA, NEB. 44tf
Nejlépe zařízená zubolékařská úřadovna na středozápadě. Nejmodernější pomůcky. Práce první třídy. Ceny mírné.

Na prodej! Laciné a úrodné pozemky. Na prodej!
Každý přičinlivý člověk, který vládne několika sty dollary, může počíti farmařit. Zde postavíte stavby lacino, v létě můžete farmařit a po polní práci můžete jíti na výdělek, vydělat si na splátky a tak sobě zařizovati domov na stará léta a vymaniti své dítky z drápů monopolu, býti svým vlastním pánem nad sebou a majitelem výnosné farmy za pár roků. Pozemky leží nedaleko okresního města Phillips v "Nové Praze", československé to osadě, kde nyní žije mnoho krajanů. Hledí skvělé budoucnosti vstříc. — Ceny a popis krajiny zašleme zdarma. Úkaz a projížďka po našich pozemcích bezplatně. V pádu koupě slevíme na cestovném sem. 11tf
Pište hned na: JOHN SCHAUER, zástupce B—T.
Česko-Americké Pozemkové a Půjčovní Společnosti.
PHILLIPS, PRICE CO., WISCONSIN.

Fr. Tomšů,
1459 So. 16. Str., Omaha.
prodává ve velkém i malém
BÍLOU I ŽITNOU MOUKU, OBILÍ, SENO A VŠEHO DRUHU KRMIVO.
Dovoz zdarma!
Tel. Doug. 4872. 47tf
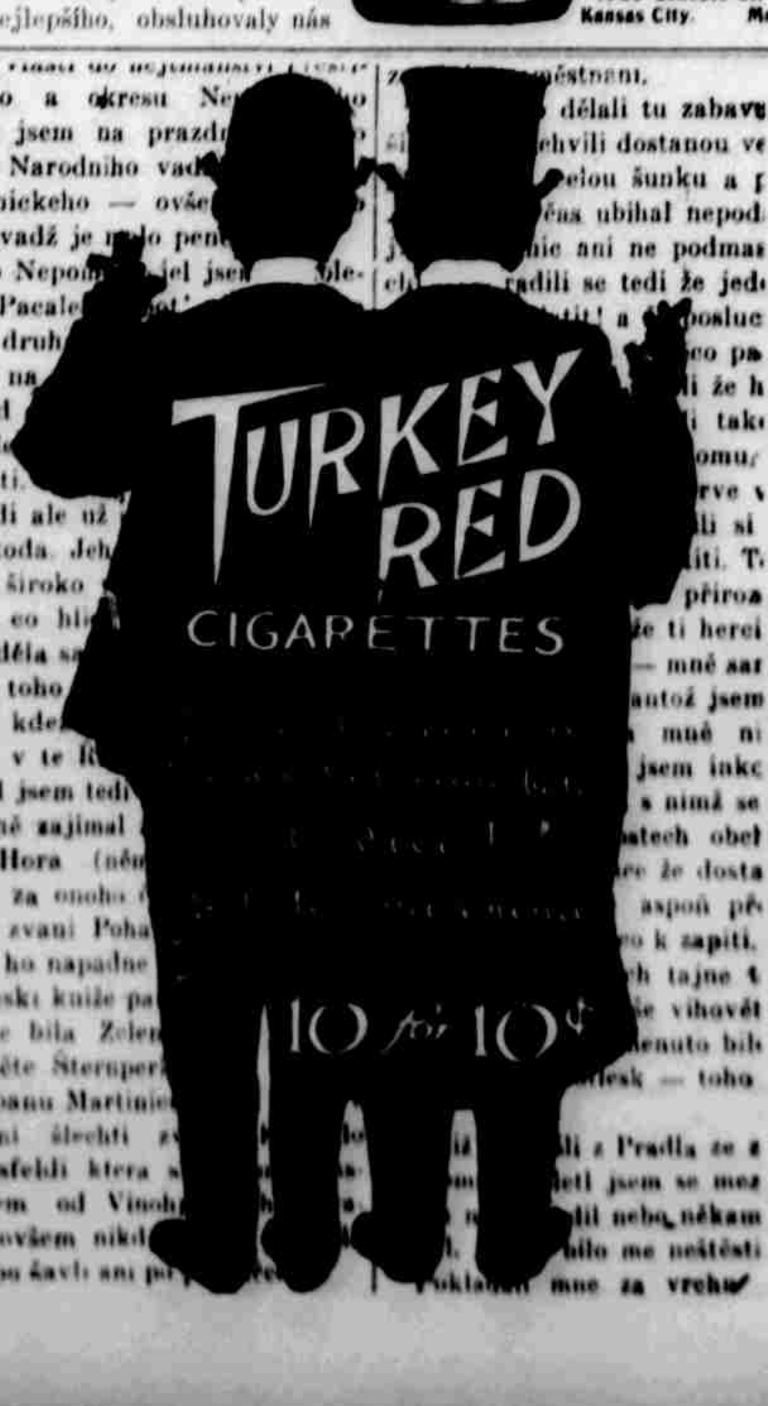
Katalog zdarma. Pište si oň.
RIEGROVA MONOGRAM WHISKA
Express se předem vyplatí.
8 plných kvartů.
Riegrovy "Monogram" privátní whisky $5
4 plné kvarty
Riegrovy "MONOGRAM" privátní whisky, zvláště dobré $3
Zdarma dvě vzorkové láhve s nálevkou a vývrtkou při každé objednávce. Přes 100,000 zákazníků tvrdí, že naše whiska je daleko nejlepší. V lahodnosti a příchuti žádná se jí nevyrovná. Pošlete peníze s objednávkou. Vrátí se vám, jestliže vás whiska neuspokojí. Objednejte hned. 20t
J. RIEGER & CO
1903 Genesee St.
Kansas City, Mo.